

Γράμμα από τη φυλακή

Μάιος 2013,
Βαγγέλης Σταθόπουλος
έγκλειστος στο παράρτημα της Στ. φυλακών Κορυδαλλού

«Έχοντας συνείδηση της κοινωνικής και ταξικής μου θέσης, μπροστά στο δικαστήριο δεν έμεινε ανυπεράσπιστη. Γνωρίζοντας πολύ καλά ότι το κράτος και ο καπιταλισμός τρέφουν ιδιαίτερο μένος για όσους αντιστέκονται ενάντια στο καθεστώς της φτώχειας και της εξαθλίωσης, αποφάσισα να αγωνιστώ και μέσα στη δίκη».

Aναγκαιότητα μου ήταν να τη μετατρέψω και από την δική μου πλευρά σε ένα πεδίο αγώνα, όπου μέσα σε αυτό θα καταδεικνυόταν το δίκιο της ανατρεπτικής δράσης, υπερασπιζόμενος τη συμμετοχή μου στις διαδικασίες διεξαγωγής του.

Θέλησα να δείξω από τη μία πλευρά την ευρύτητα των ανατρεπτικών εγχειρημάτων καθώς και ότι η αλληλεγγύη αυτών που την διεξάγουν αποτελεί τον πλούτο και τη βάση του οράματος της κοινωνικής επανάστασης.

Από την άλλη πλευρά, στόχος μου ήταν και παραμένει να καταδείξω τη φαιδρότητα του κατηγορητηρίου που μας οδήγησε σε μία δίκη με ελάχιστα ή και καθόλου ενοχοποιητικά στοιχεία. Να αποδείξω πώς στήνονται αυτές οι υποθέσεις και πώς οδηγούνται στα δικαστήρια βάσει γελοίων αστυνομικών σεναρίων.

Μετά από σχεδόν 18 μήνες δίκης, έδωσα και εγώ από τη δική μου πλευρά μάχες και πολέμησα τόσο την κατασκευή στοιχείων, όσο και την αναγκαιότητα ύπαρξης και συνέχισης του ίδιου του αγώνα. Υπερασπίστηκα τις συντροφικές και φιλικές μου σχέσεις, που αναπτύχθηκαν και ισχυροποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της αντίστασης ενάντια στο σύστημα της καταπίεσης.

Στη δίκη για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, όπως ήταν αναμενόμενο, φάνηκε από πολύ νωρίς αυτό που ήδη είχε ειπωθεί, είτε από το κίνημα, είτε από τους ίδιους τους κατηγορούμενους: ότι πρόκειται για μία πολιτική δίκη και ότι κάθε σύντροφος που συμμετείχε σε αυτή θα αντιμετωπιζόταν ως πολιτικός εχθρός του συστήματος. Ότι ανεξάρτητα από τα στοιχεία, κάποιοι θα οδηγούμασταν στη φυλακή για να μη βουλιάξουν στο κενό τα σενάρια της αντιτρομοκρατικής και αποδειχτεί το διάτρητο κατηγορητήριο που ήθελε να μας φορτώσει το μισό ποινικό κώδικα.

Μετά από σχεδόν 18 μήνες δίκης, έδωσα και εγώ από τη δική μου πλευρά μάχες και πολέμησα τόσο την κατασκευή στοιχείων, όσο και την αναγκαιότητα ύπαρξης και συνέχισης του ίδιου του αγώνα. Υπερασπίστηκα τις συντροφικές και φιλικές μου σχέσεις, που αναπτύχθηκαν και ισχυροποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της αντίστασης ενάντια στο σύστημα της καταπίεσης.

Θεωρώ ότι στο δικό μου πρόσωπο χτυπιέται η πολυμορφία του ίδιου του αγώνα και η επαναστατική προοπτική του. Υπερασπίστηκα ανοιχτά, όπως έκανα και τόσα χρόνια, τη συνέχισή του και την αλληλεγγύη σε όλες της μορφές δράσης που αναπτύσσονται στο εσωτερικό του κατά τη διεξαγωγή του. Από την αρχή της σύλληψής μου έχω αρνηθεί τη συμμετοχή μου στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας. Αυτό φυσικά δεν σημαίνει ότι αρνούμαι την πολιτική μου ταυτότητα καθώς και τις προσωπικές και συντροφικές μου σχέσεις. Όπως ήδη έχω πει, η δίωξη μου είναι εκδικητικού και φρονηματικού χαρακτήρα και ενώ μετά απ' όλο αυτό τον καιρό πάλεψα για όσα είπα και τα απέδειξα, έρχεται η απόφαση του δικαστηρίου να με δικαιώσει με το χειρότερο

τρόπο. Πέρα απ' το αν προέκυψε ή όχι κάτι επιβαρυντικό εναντίον μου, έπρεπε να οδηγηθώ με συνοπτικές διαδικασίες και για θεματικούς λόγους στη φυλακή. Για να μη ναυαγήσουν δηλαδή τα σενάρια της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας και να καταδειχτεί η αυστηρότητα του καθεστώτος μπροστά σε τέτοιες υποθέσεις και στάσεις αγώνα. Έτσι, πρώτα έπρεπε να οδηγηθώ στη φυλακή και έπειτα να βρεθεί-κατασκευαστεί το σκεπτικό που με καταδικάζει.

Ο μόνος λόγος που ακούστηκε για τη φυλάκιση μου από την ίδια την κατηγορούσα αρχή δια στόματος του εισαγγελέα, είναι ότι συμμετέχω σε διάφορες πορείες και εκδηλώσεις, στις οποίες γίνονται και αξιόποινες πράξεις. Πως όχι μόνο δεν αποκήρυξα την πολιτική μου ταυτότητα, αλλά αντιθέτως την υπερασπίστηκα μέσα από τη συνέχιση του αγώνα δείχνοντας ότι οι συντροφικές σχέσεις αποτελούν την κινητήρια δύναμή του.

7. 5 χρόνια λοιπόν γιατί;

Θα το απαντήσω εγώ μιας που ακόμα δεν έχω πάρει την απάντηση του δικαστηρίου. Δεν περίμενα καμία λογική απάντηση σε αυτήν την παράνοια, ξέρω πολύ καλά πως καμία αλήθεια δεν θα ειπωθεί από κανέναν δικαστή. Αποτελεί μια πραγματικότητα της προσπάθειας να κατασταλεί ο ίδιος ο αγώνας και να τεθούν σε ομηρία όσο το δυνατόν περισσότεροι αγωνιστές. Αυτό δεν είναι μυστικό. Και αν είναι μία αλήθεια που δεν μπορεί να λεχθεί, τότε θα την πω εγώ. Αν η καταστολή των αγώνων είναι μια πραγματικότητα που πρέπει να αποσιωπηθεί, τότε έχουμε κάθε λόγο να φωνάζουμε και να πολεμάμε.

Χωρίς να αποδειχτεί λοιπόν ούτε στο ελάχιστο από τη διαδικασία ότι υπήρξα μέλος του Επαναστατικού Αγώνα, κάτι που φωνάζω από την αρχή της σύλληψής μου, καταδικάζομαι εντελώς αυθαίρετα σε 7,5 χρόνια φυλάκισης χωρίς ανασταλτικό αποτέλεσμα,

66
Στο πλαίσιο της πολυμορφίας του ίδιου του αγώνα, υπερασπίστηκα ότι ο ένοπλος αγώνας αποτελεί μέρος του κινήματος, όπως και αυτοί που τον διεξάγουν

για συγκρότηση και συμμετοχή στην οργάνωση. Παρόλο που πουθενά δεν αποδείχτηκε η συμμετοχή μου, καταδικάζομαι ως ιδρυτικό μέλος της οργάνωσης. Κατά το δικαστήριο, από το 2003 που εμφανίζεται η οργάνωση Ε.Α με συνεχή δράση αποτελώ μέχρι και τη σύλληψη μου μέλος της, αλλά ανενεργό (sic)! Εφόσον δεν αποδείχτηκε ούτε στο παραμικρό η συμμετοχή μου σε καμία ενέργεια, η απόφαση με καταδικάζει με εικασίες και υποθέσεις γι' αυτά που πιστεύω και για τη στάση που κράτησα απέναντι στο δικαστήριο. Με βάση την απροσδιοριστία των κατηγοριών, καταδικάζομαι θέλοντας να αποσύρουν όσο το δυνατόν μεγαλύτερο αριθμό αγωνιστών από την κυκλοφορία αγώνων. Για να το καταφέρουν αυτό δεν διστάζουν να επικαλεστούν τη φασιστική αρχή της συλλογικής ευθύνης λέγοντας απροκάλυπτα στην πραγματικότητα ότι εφόσον είσαι αναρχικός και το υπερασπίζεσαι, όντας εδώ δίχως να αρνείσαι συντροφικές σχέσεις, κάτι θα έχεις κάνει. Η ποινή λοιπόν των 7,5 χρόνων φυλάκισης χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα που μου επιβλήθηκε, ουσιαστικά και ξεκάθαρα μου στερεί τη δυνατότητα έφεσης, εφόσον όταν εκδικαστεί η υπόθεση σε δεύτερο βαθμό, θα έχω εκτίσει ήδη τη ποινή που μου επιβλήθηκε πρωτόδικα. Κάτι που σαφέστατα ομολόγει την εκδικητικότητα του κρατικού μηχανισμού.

Η καταδίκη μου ωστόσο, στην ουσία στηρίζεται στο ότι όλα αυτά τα χρόνια, όπως είπα, απ' την εφηβεία μου ακόμα, βρίσκομαι στους κοινωνικούς αγώνες και αποτελώ κομμάτι της ζωντανής ιστορίας του ανατρεπτικού και αναρχικού κινήματος. Από τους μαθητικούς αγώνες, σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Από τις καταλήψεις κρατικών κτιρίων, μέχρι τις καταλήψεις στέγης. Ήμουν παρών στο Πολυτεχνείο (το '95 και '96), στα εργατικά συλλαλητήρια, παρών στους αγώνες των εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων, παρών στις πορείες ενάντια στο πόλεμο. Υπερασπίστηκα και θα υπερασπίζομαι συντρόφους αναρχικούς αγωνιστές που έχουν φυλακιστεί κατά καιρούς είτε από σκευωρίες αστυνομικών σεναρίων, είτε κατηγορήθηκαν από το καθεστώς για την ανατρεπτική τους δράση και την υπερασπίστηκαν αναλαμβάνοντας την ευθύνη, και τούτο θα συνεχίσω να κάνω.

Από την άλλη, στο πλαίσιο της πολυμορφίας του ίδιου του αγώνα, υπερασπίστηκα ότι ο ένοπλος αγώνας αποτελεί μέρος του κινήματος, όπως και αυτοί που τον διεξάγουν. Ανεξάρτητα απ' το αν συμφωνούμε ή διαφωνούμε, η ένοπλη δράση αποτελεί μία ιστορική πραγματικότητα (τουλάχιστον μέχρι σήμερα στην Ελλάδα) και θα πρέπει να το καταλάβουμε όλοι καλά, είτε το θέλουμε είτε όχι. Αυτό είναι λοιπόν που υπερασπίστηκα και μέσα στο δικαστήριο: ότι ο καθένας, από τη δική του ιδιαίτερη θέση, αποτελεί

66
Δεν είμαστε ούτε αθώοι, ούτε ένοχοι. Είμαστε αναρχικοί ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας που υπάρχει σε αυτή τη κοινωνία.

το σύνολο του ανατρεπτικού εγχειρήματος και είναι σημαντικός για το παρόν και το μέλλον της κοινωνικής επανάστασης.

Σε όλο αυτό το χρονικό διάστημα που έλαβε μέρος η δίκη δεν έκατσα στο σπίτι μου περιμένοντας το έλεος των δικαστών, αλλά συνέχισα να αντιστέκομαι συμμετέχοντας στον αγώνα της κοινωνίας ενάντια στο καθεστώς εξουσίας και καταπίεσης που η κυριαρχία έχει επιβάλλει. Από τις κινητοποιήσεις αγανακτισμένων πολιτών στο Σύνταγμα όπως και κάθε αντιφασιστική πορεία στο κέντρο της Αθήνας, μέχρι σε κινητοποιήσεις ενάντια στη καταστολή των καταλήψεων, είχα ενεργή συμμετοχή. Η υπεράσπιση των φιλικών-συντροφικών μου σχέσεων είναι ζήτημα αρχής και θα ήταν ντροπή για μένα το αντίθετο. Όπως επίσης θα ήταν ντροπή για μένα να υποστηρίξω ότι βρέθηκα κατηγορούμενος στο δικαστήριο εξαιτίας άλλων για να τη βγάλω καθαρή. Γνωρίζω πολύ καλά ότι μοναδικοί υπεύθυνοι είναι εκείνοι που θέλουν να ελέγχουν και να επιτηρούν τις ζωές μας, αυτοί που θέλουν να επιβάλλουν στην κοινωνία σιωπή νεκροταφείου.

Θα ήθελα να απαντήσω και στον εισαγγελέα Α. Λιόγα πως Ναι, συμμετέχω σε διάφορες πορείες που γίνονται (αξιόποινες πράξεις) και δεν με ενδιαφέρει αν αναγνωρίζεται ως επιβαρυντικό στοιχείο ή όχι. Θα ήθελα να πω ότι το κράτος και το κεφάλαιο παραμένουν ένα διαρκές έγκλημα πάνω στην ανθρωπότητα. Στο δρόμο για την κοινωνική απελευθέρωση, όταν ο κόσμος ξεσηκωθεί, στον ίδιο και στους ομοίους του δεν θα αγνωριστεί κανένα ελαφρυντικό στοιχείο για το γεγονός ότι έριχνε χρόνια φυλάκισης σε συντρόφους αγωνιστές σα να ήταν στραγάλια.

Δεν είμαστε ούτε αθώοι, ούτε ένοχοι. Είμαστε αναρχικοί ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας που

υπάρχει σε αυτή τη κοινωνία. Αυτοί που την ασκούν όμως είναι σίγουρα ένοχοι. Ένοχοι για το δι-αρκές έγκλημα της παγκόσμιας κυριαρχίας πάνω στον άνθρωπο και στη φύση.

Σε μία κοινωνία που το καθε-στώς διεξάγει έναν πόλεμο προς όλες τις κατευθύνσεις, το Αναρ-χικό Κίνημα δέχεται μία σφοδρή επίθεση με όλα τα μέσα της κατα-στολής. Οι βαριές ποινές και φυ-λακίσεις είναι ένας τρόπος εκφο-βισμού και παραδειγματισμού για όσους αντιστέκονται.

Αρκετοί σύντροφοι έχουν κα-ταδικαστεί και φυλακιστεί σε δε-κάδες χρόνια με μοναδικό βάσι-μο «στοιχείο» τη συμμετοχή τους στο αναρχικό κίνημα. Σε αυτό το πλαίσιο ήταν κατά κάποιο τρό-πο φυσικό επακόλουθο η κατα-δίκη μου. Αλλά δεν φτάνει μόνο αυτό. Το καθεστώς πλέον έχει περάσει σε πρακτικές εμφυλίου

66
Σε μία κοινωνία που το καθεστώς διεξάγει έναν πόλεμο προς όλες τις κατευθύνσεις, το Αναρχικό Κίνημα δέχεται μία σφοδρή επίθεση με όλα τα μέσα της καταστολής. Οι βαριές ποινές και φυλακίσεις είναι ένας τρόπος εκφοβισμού και παραδειγματισμού για όσους αντιστέκονται.

πολέμου με άθλια και καινούρια τεχνολογικά μέσα που θέλουν να ισχυροποιήσουν το κατασταλτικό του οπλοστάσιο σε εποχή κρίσης. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι

ο τρόπος που καταστέλλει των αγώνα των κατοίκων στις Σκου-ριές ενάντια στο εργοστάσιο του καρκίνου που θέλει να φτιάξει.

Το κράτος για πολλοστή φορά πετάει το προσω-πείο της δημοκρατίας και στέκεται με την περικεφαλαία του φασισμού, όπως ακριβώς του αρ-μόζει άλλωστε. Να ξέρουν όμως ότι φυλακίζοντας εμένα και άλ-λους συντρόφους δεν πρόκειται να μας σταματήσουν. Ο αγώνας θα συνεχιστεί ακόμα και μέσα από εδώ που βρίσκομαι σήμερα και σίγουρα τα πράγματα δεν θα αργήσουν να πάρουν διαφορε-τική τροπή. Έχουν κάθε λόγο να μην κοιμούνται ήσυχοι λοιπόν. Τα οικοδομήματα της μικρής και μεγάλης φυλακής θα πέσουν σαν ξερά φύλλα και μόνο στην ματιά των αγωνιστών που την επανά-σταση θα πραγματώσουν. Μέχρι τότε τίποτα δεν τελειώσει. Τα πά-ντα συνεχίζονται....

• ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΣΚΟΥΡΙΕΣ.

• ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΔΡΑΣΗ.

• ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ
ΣΤΟ ΛΙΒΑΝΕΖΟ ΖΩΡΖ ΙΜΠΡΑΪΜ ΑΜΠΗΝΤΑΛΑ.
(29 χρόνια στις γαλλικές φυλακές)

• ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ.
• ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΛΑΜΠΡΟ ΦΟΥΝΤΑ.

Υ.Γ 1 Το γράμμα αυτό στάλθηκε σε διάφορες πόλεις της Ιταλίας, όπου έγιναν εκδηλώσεις για πολιτικούς κρατούμενους.

Υ.Γ 2 Ελπίζοντας σύντομα να συναντηθούμε στους δρόμους

**Μάιος 2013,
Βαγγέλης Σταθόπουλος
έγκλειστος στο παράρτημα της Στ. φυλακών Κορυδαλλού**